

тено общество и отъ двата пола подигнаха се и разиск-
ваха се по най-благороденъ начинъ разни религиозни,
литературни, политически и обществени въпроси, които,
обае, не попрѣчиха на нѣкои госпожи или госпожици
да седнатъ за нѣколко минути прѣдъ пияното и да из-
пълнятъ за удоволствие на всички хубави нѣкои пиеси,
нито на нѣкои господиновци да се движатъ около би-
лярда съ английско хладнокръвие. Излишно е да прибавя,
че центрѣтъ на разговоритѣ бѣше пакъ България прѣдъ
нейнитѣ тамъ делегати.

31 октомврия (12 ноемврия), недѣля. Ние бѣхме
останали цѣлъ тоя день въ Ритшмондъ. Сутринѣта часа
кждѣ 10 насъ ни водиха пакъ въ черкова, дѣто, на края,
се чете пакъ молитва за България. Слѣдъ обикновения
обѣдъ у Женсона и слѣдъ една приятна разходка въ
парка ние се отправихме у лордъ Джонъ Рюселъ, който
самъ бѣше ни поканилъ, както забѣлѣжихъ по-горѣ, да
идемъ да го видимъ и втори пѣтъ, па бѣше заржчалъ
и у Женсона да ни заведатъ безъ друго още веднажъ
при него прѣди да заминемъ отъ Лондонъ. Както първия
пѣтъ, така и сега прѣстарѣлиятъ лордъ ни прие като
свои близки идещи отъ далечъ слѣдъ дълговрѣменно
отсѣствие. И прѣди ние да му продумае нѣщо, той
първъ захвана да ни разказва, че, по всичко, що чете
и слуша и узнава, България нѣма да остане за напрѣдъ
въ сегашното си положение. Работитѣ, ни казваше, тѣй
сж се сложили днесъ, че всички велики сили, по неволя
дори, сж принудени да трѣсятъ нѣкой благоприятенъ
за вашия народъ изходъ изъ мжчното положение, въ
което се намѣрва той сега. Работата може да дойде, ни
каза, и до война между Турция и Русия, но кръмска
война е днесъ вече дѣло невъзможно, и Англия нѣма да